

ГЛІВЯ 6.

И като влѣзе въ Геміа та, замина и дойде въ свойатъ си градъ.

2 И ето че мѣ донесоха єдногѣ разслаблена (сѣ жи-лы те) който лежеше на оудъ: и като видѣ Исусъ бѣра та имъ, рече на разслабленншатъ: дерзай члдо, прощаватъ ти се грѣхове те.

3 И ето, нѣкои ѿ книжници те рекоха въ себе си: тола хѣли.

4 И като разѣмѣ Исусъ помышленіа та имъ, рече: защо вые мыслите зле на сердцѣ та си;

5 Шо є по лесно, да речемъ прощаватъ ти се грѣхове те: или да речемъ: стани та ходи;

6 Но да познаете, защо има власть сынъа челоувѣчскій на землѣ та да прощавѣ грѣхове: (тогѣва рече на разслабленншатъ:) стани, земи оудратъ си, и иди оудомѣ си.

7 И като станѣ (зѣ си оудратъ): и ѿиде си оудомѣ.

8 И като видѣха нарѣди те, чдихасе, и прославиѣха Кѣга, който даде такава власть на челоувѣцу те.

9 И като преидѣ ѿ тамъ Исусъ, видѣ челоувѣка, който седеше на гюмрѣкчійни-

ца та, и называшесе Матѣей: и рече мѣ, послѣдѣвай по мене: а твой станѣ и ѿиде слѣдъ негѣ.

10 И когато си ѿпочиваше Исусъ въ кѣщи, єто мнозина мытари, и грѣшници дойдохѣ и сѣднѣха заєдно съ Исуса, и съ оученицѣ те мѣ.

11 И като видѣха Фарісеи те, говорѣха на оученицѣ те мѣ: защо съ мытари те и съ грѣшници те оучительо вашъ їдѣ и пїе;

12 И Исусъ, като чѣ, рече имъ не трѣбѣва на здраві те врачѣ но на болни те!

13 Идѣте и надѣгетесе, шо є: милость и скамъ, а не жѣртѣ: защото несамѣ дошелѣ да повѣкамъ праведны те, но грѣшны те на покаанїе.

14 Тагѣва дойдохѣ кодѣ него оученицѣ те Іѣаннови, и говорѣха: защо нїе и Фарісеи те постимесе много, а твой те оученицѣ, не се постатъ;

15 И рече имъ Исусъ: мѣжатъ ли синоѣ те свадкарски да плачатъ, до колкото време є съ нихъ младоженецѣ; но ѿде дойде време, когато се земе ѿ нихъ младоженецѣ, и тогѣва ѿде се постатъ.

16 И никой не тѣра закрѣпка ѿ невѣлено платно